

relse af kontrolresultater, der har til hensigt at fremme de fødevarerpolitiske målsætninger, der jo drejer sig om at sikre udbredelsen af sunde og rene levnedsmidler af høj kvalitet. Men det er væsentligt at pointere, at offentliggørelse ikke har nogen mening, hvis der ikke samtidig sikres forbrugerne reelle valgmuligheder.

Naturligvis skal der også løftes en advarende pegefing imod en generel offentliggørelse af navne i forbindelse med overtrædelser. Offentliggørelse bør kun finde sted i tilfælde, hvor der har været forsættelige eller gentagne overtrædelser. Ellers risikerer vi, at den enkeltes retssikkerhed bringes ud på et skråplan, måske især for landmænd, hvor grænsen mellem erhverv og privatliv er ikkeeksisterende. En gabestok for gabestokkens egen skyld beforder hverken producenterne eller forbrugernes mulighed for at udbyde eller efterspørge fødevarer.

For Venstre er det afgørende at præcisere, at offentliggørelse af navne kun skal ske, når offentliggørelsen kan begrundes i hensynet til forbrugernes sundhed eller ud fra hensynet om at give forbrugerne reel information om det pågældende produkt.

Vi har jo været præsenteret for en række eksempler på offentliggørelse af kontrolresultater, der overhovedet ikke kan bruges til noget, bl.a. fordi man ser offentliggørelsen af resultaterne alt for sent i forhold til det tidspunkt, hvor målingerne blev foretaget. Det er grotesk, og der redegøres også i SF's beslutningsforslag for, at der skal være meget mere sammenfald mellem det tidspunkt, hvor man foretager kontrollen, og det tidspunkt, hvor man så i givet fald offentliggør en overtrædelse af reglerne.

Det er også klart, at man bliver nødt til at kigge på de regler, der bruges i dag. Jeg kan huske, at vi under forespørgselsdebatten havde en diskussion om et større slagteri i Ringsted, der jo selv gik på banen med offentliggørelse for så at konstatere efterfølgende, at man – det var nok godt og vel et halvt år senere – blev hængt ud endnu en gang. Det var helt klart et skoleeksempel på en helt uacceptabel offentliggørelsestaktik.

Jeg synes også, det er vigtigt i forbindelse med udformningen af en ny strategi at sikre, at de, der så bliver hængt ud, fordi de har overtrådt reglerne, kan blive frikendt igen. Altså at man på en eller anden måde sikrer, at de så bliver, man kan så kalde det whitelisted, altså at de ryger ud af listerne, sådan at forbrugerne kan se, at nu har de altså tingene i orden.

Der er også nogle tilfælde, hvor det er meget vigtigt at placere ansvaret. Jeg tror også, hr. Jørn Jespersen kan huske et tilfælde med en lille slagter – jeg tror, det var i det sydsjællandske område – der kom for skade at sælge vist nok nogle røgede mørbrader, som han havde købt på et slagteri. Men det var altså ham, der blev hængt ud, da det viste sig, at der var salmonella i en af dem. På den måde er man hundrede procent sikker på, at sådan en slagter ikke har nogen reel chance for at overleve på lidt længere sigt. Det er selvfølgelig også sådan nogle overvejelser, man må gøre sig.

En offentliggørelse, der ikke har nogen adfærdsregulerende effekt, mener vi kun er med til at skræmme forbrugerne, og derfor er det glædeligt, at man med SF's forslag i hvert fald ikke risikerer, at mælkeproducenter med for højt celletal eller en forkeret anbragt mælketank – det er vist det, forslagsstillerne bruger som eksempel – bliver hængt ud.

Det er også klart, at man efter forespørgslen i vist nok april måned sidste år pålagde fødevarerministeren at evaluere de erfaringer, man har haft med den hidtidige offentliggørelsesstrategi, og så må de overvejelser, man gør sig i den forbindelse, danne grundlag for, at man får udformet en ny strategi, der forhåbentlig vil være med til at sikre, dels at kontrolresultater med nævnelser af navn på personer og virksomheder sker, så det giver forbrugerne et grundlag for et bedre forbrugsvalg, dels at offentliggørelsen styrkes, så den understøtter de fødevarerpolitiske målsætninger med hensyn til tilsætningsstoffer, sygdomsfremkaldende bakterier, vildledning, hygiejne osv., og desuden at offentliggørelsen sker i form af sammenfattede resultater, som giver forbrugerne det helhedsbillede, som de har brug for, samt at der bag offentliggørelsen findes en strategi, der sikrer, at alle virksomheder inden for et område kontrolleres ud fra ensartede, klare, objektive kriterier, der sikrer den enkeltes retssikkerhed.

Vi er overbeviste om, at også elementer fra SF's beslutningsforslag vil indgå i en ny offentliggørelsesstrategi, som regeringen vil fremlægge, og som Venstre ser meget frem til at modtage.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Hvis fru Mariann Fischer Boel havde gjort sin ordførertale til sine slutbemærkninger, så havde jeg ikke bedt om ordet for en kort bemærkning,